

**Posudek oponentky
na diplomovou práci studentky Kláry Šebkové
na téma „Domácí násilí“**

Zaměření diplomové práce, její základní koncepce a systematika

Předložená diplomová práce řeší téma tzv. domácího násilí. Jedná se o vysoce aktuální téma, které bylo v českém právu po dlouhou dobu poněkud stranou zájmu, a větší pozornosti se mu dostává až v poslední době.

Práce se zabývá zvoleným tématem z různých úhlů pohledu, tj. nejen z hlediska právního, ale rovněž z hlediska kriminologického. V rámci právních otázek nenahlíží autorka na zpracovávané téma pouze optikou práva trestního, ale též z pohledu práva správního a občanského, včetně občanského práva procesního. Zvolený přístup, kdy je na téma nahlíženo z různých hledisek, tak vhodně akcentuje interdisciplinární rozměr předmětné problematiky.

Práce je členěna na jednotlivé kapitoly. Po obvyklém úvodu navazuje druhá kapitola, která obsahuje definici domácího násilí, jeho typické znaky, druhy a formy; zvláštní pozornost je věnována tzv. stalkingu. Třetí kapitola se věnuje kriminologickým aspektům domácího násilí, přičemž autorka se zde zaměřuje především na otázku typologie jeho obětí. Ve čtvrté kapitole autorka rozebírá jednotlivé právní předpisy, které s domácím násilím souvisí; věnuje se zde předpisům ústavněprávním, trestněprávním, správněprávním (např. přestupkový zákon, zákon o Policii ČR), jakož i občanskoprávním (např. občanský zákoník, zákon o rodině); stranou nezůstávají ani mezinárodněprávní dokumenty. Na to navazuje pátá kapitola obsahující kauzistiku – jsou zde popsány dva autentické případy domácího násilí. Celá práce je pak ukončena stručným závěrem. Obsažen je samozřejmě i seznam pramenů a resumé, zde poněkud netradičně v ruském jazyce. Práce rovněž obsahuje tři přílohy (tiskopis potvrzení o vykázaní dle zákona o Policii ČR, metodika policie k diagnostice domácího násilí – SARA DN, formulář lékařské zprávy dokumentující následky domácího násilí).

Hodnocení struktury práce a úrovně zpracování

Obsahová struktura práce přesně kopíruje zásady pro vypracování uvedené v jejím zadání, přičemž zvolenou strukturu v obecné rovně hodnotím jako obvyklou a adekvátní danému typu práce. K vnitřnímu členění některých kapitol však mám drobné výhrady: v rámci druhé kapitoly je otázce tzv. stalkingu (kapitola 2.5) věnováno snad až příliš mnoho prostoru (ve srovnání s jinými tématy, která jsou – na rozdíl od stalkingu – pro posuzovanou práci nosná), v rámci čtvrté kapitoly považuji řazení jednotlivých právních předpisů za mírně nelogické (např. zákonu č. 135/2006 Sb. věnována samostatná kapitolka, když se vlastně jedná o předpis, který „pouze“ novelizoval ostatní, již existující právní předpisy, jejichž komentář je v rámci posuzované práce zčásti zařazen již před kapitolou věnující se předmětnému zákonu; občanský soudní řád je postupně zmiňován v kapitole 4.4.1 i 4.6, v důsledku čehož je výklad k tomuto předpisu dle mého názoru útržkovitý a nekonceptní). Rozpačitě na mě působí rovněž celá pátá kapitola (kauzistika), neboť není tak úplně zřejmé, jakému účelu v rámci práce slouží; celá kapitola je psána poněkud beletristicky a autorčin „rozbor“ jednotlivých případů není z trestněprávního nebo kriminologického hlediska nikterak relevantní (jedná se spíše o jakési popularizační psychologické pojednání).

V práci se objevují též drobné faktické nepřesnosti: např. na str. 36 sedmý řádek je nesprávně uvedeno „odpovědnost“ na místo „zodpovědnost“ (jedná se o jiný institut než

„odpovědnost“), na str. 41 v posledním odstavci autorka nepřesně zmiňuje povinnost „každého občana“ překazit, popř. oznámit trestný čin (existují totiž i důležité výjimky, např. u advokátů; navíc pojem „občan“, je-li tím myšlena spíše „každá fyzická osoba“, je poněkud nevhodný), nebo na str. 42 dole autorka ztotožňuje pojem „společné obydlí“ dle § 199 trestního zákoníku a „domácnost“ ve smyslu § 115 občanského zákoníku, což není přesné (naopak, osoby sdílející společné obydlí nemusí nutně tvořit společnou domácnost ve smyslu občanského zákoníku).

Velmi kladně naopak hodnotím přílohy, které zajímavým způsobem dokumentují praktickou stránku řešení problematiky domácího násilí; je však trochu škoda, že autorka nevěnovala vysvětlení těchto příloh a práci s nimi poněkud více prostoru, resp. že je více nepropojila s vlastním textem práce.

Hodnocení formálních aspektů práce

Z formálního hlediska spatřuji v posuzované práci nezanedbatelné deficity, které ovlivňují celkový dojem z práce. Jsou používány gramaticky nesprávné výrazy [např. nesprávné tvary podmiňovacího způsobu: „aby jsme“ (str. 19), „by jsme“ (str. 26 a 41)] a autorka rovněž často ignoruje pravidla interpunkce, zejména v případech vložených vět vedlejších (tyto jsou prakticky ve všech případech odděleny čárkou pouze na začátku). Ze stylistického hlediska jsou některé myšlenky formulovány poněkud nemotorně (např. na str. 38 první věta nebo str. 39 čtvrtý řádek odspodu). Autorka rovněž místy používá neadekvátní lexikum [např. výrazy jako „blázinec“ (str. 8) nebo „šéf zahradní firmy“ (str. 63)] a nedodržuje jednotné formátování odstavců (někde je první řádek odsazen, jinde nikoliv). Přítomny jsou i písařské chyby (např. „flustrace“ na str. 27, „vykázání ze společného bydlení“ na místo „vykázání ze společného obydlí“ na str. 51 nebo záměna „odbornou/obdobnou“ na str. 52). Nedostatkem je i to, že citace internetových zdrojů neodpovídají normě.

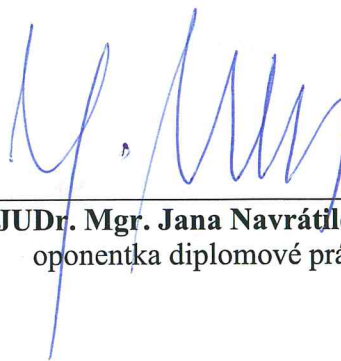
Závěr a náměty pro obhajobu

Posuzovaná práce je převážně popisná a jedná se z velké části o kompilát jiných zdrojů. Formální a částečně i strukturální nedostatky snižují úroveň celé práce; jako velmi přínosné však hodnotím připojené přílohy. Přes uvedené nedostatky považuji práci za využitelný podklad k obhajobě.

V průběhu obhajoby by autorka mohla podrobněji rozvést právní aspekty vykázání ze společného obydlí podle zákona o Policii ČR, je-li vykazovanou osobou osoba nezletilá; rovněž by mohla uvést své případné návrhy *de lege ferenda* ve vztahu k dané problematice obecně.

V závislosti na průběhu obhajoby tak předběžně navrhuji klasifikaci předložené práce známkou **velmi dobře**.

V Plzni dne 29. dubna 2013

doc. JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.
oponentka diplomové práce